

POZNANIE
FORMY WYPOWIEDZI –
DIALOG

MARZENA
KĘDRA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania do edukacji wczesnoszkolnej w szkole podstawowej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty.

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig
dr hab. Małgorzata Głowska-Sołdatow
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Tytuł lekcji

Poznanie formy wypowiedzi – dialog

Cele

- poznanie nowej formy wypowiedzi (dialogu) i znaku interpunkcyjnego (myślnika),
- rozwijanie umiejętności współdziałania z innymi.

Metody pracy (wg Okonia)

pogadanka, praca z książką, zabawy inscenizacyjne.

Formy pracy

a. indywidualna, b. grupowa, c. zbiorowa.

Środki dydaktyczne

dowolne książki z biblioteczki klasowej, karta pracy z zapisem rozmowy, przybory do pisania.

Opis przebiegu zajęć/lekcji

1. Na początku zajęć nauczyciel zaprasza dwóch ochotników na środek sali. Prosi ich, aby porozmawiali na wybrany przez siebie temat. W tym czasie zapisuje ich wypowiedzi na tablicy. Inni uczniowie słuchają i obserwują działania nauczyciela. Każda wypowiedź rozpoczyna się od nowej linijki i poprzedzona jest poziomą kreską.
2. Nauczyciel rozmawia z uczniami:
 - Czy jesteście w stanie określić, w którym miejscu przestała mówić jedna osoba, a rozpoczęła druga?
 - Co znajduje się na początku każdej wypowiedzi? Czy wiecie, jak nazywają się te poziome kreski? (W tym miejscu pojawia się pojęcie myślnika).
3. Uczniowie dzielą się na zespoły 3–4-osobowe. W wybranych przez siebie książkach z biblioteczki klasowej starają się znaleźć przykłady dialogów. Odczytują je z podziałem na role.
4. Każda grupa otrzymuje tekst będący rozmową dwóch osób. Zadaniem dzieci jest wstawić myślniki we właściwych miejscach i zaznaczyć różnymi kolorami wypowiedzi każdej z osób.
5. Nauczyciel dokonuje zmiany w zespołach. Zadaniem uczniów jest przeprowadzenie krótkiej rozmowy i zapisanie jej treści na kartce. Chętne osoby mogą zaprezentować swoje pomysły przed klasą.
6. W trakcie podsumowania zajęć nauczyciel informuje uczniów, że rozmowy, które ze sobą prowadzili i zapisywali w grupach, można inaczej nazwać dialogiem (jeśli to pojęcie nie zostało wcześniej wypowiedziane przez dzieci).

Komentarz metodyczny

Warto, aby w każdej grupie znajdowała się przynajmniej jedna osoba, która czyta płynnie. Jeśli się tak nie zdarzy, osoby z trudnościami w czytaniu powinny otrzymać kartę z dialogiem z krótkimi wypowiedziami. Należy uwzględnić fakt, że dziecko dyslektyczne ma mniejsze możliwości w zakresie czytania niż przeciętnie zdolny uczeń.

Nie należy odpytywać z głośnego czytania przy całej klasie, zwłaszcza tekstu, którego dziecko nie ćwiczyło.